




بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

بازدید ۱۳۴۰

کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب: تاریخ شاه بهمن صفوی	
مؤلف: میرزا رضی تبریزی و بنیاد عبدالحکیم شریانی	
موضوع: تاریخ	مؤسسه: ۱۳۰۲
شماره دفتر: ۱۳۲۶۳	
۸۱۳۹ ۲۷۴	

تاریخ فهرست شده
۸۱۳۹

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the letter or a separate note. The text is dense and covers the lower half of the page.

تسلیت بنیادینہ سردار شکر خان

بیان احوال شیخ محمد بن عثمان

خلیب خنهر دربان این دستان بیکو طره نشخ و غنیر را میگرد که بهمتیک بجز از قلم
بلار و دلا زار و جهر و فغان صفا اغشاء بطریق اخفا دارد و از دلا زار و جهر و فغان
و زبانشی بجز میریند لاخره مخفیست صیقل دارد و از دلا زار و جهر و فغان
اصول رخ غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان
نمیکند و دلا زار و جهر و فغان غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان
لایحان بجز بیک که خور و دلا زار و جهر و فغان غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان
دلا زار و جهر و فغان غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان
و شهر یاری هر دو دلا زار و جهر و فغان غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان
بجز جهر و فغان غم بیک لایحان شنبه کار که میگرد و دلا زار و جهر و فغان

روا

[illegible]

اسس نه نظره شهنش سللازانه لعه در مبران غلوشن زبک بلار بوج بخت
 جوارضاب بکر و زاده را بشا در آفتاب بکر از ناک سید و کاناقه قسم لوزال
 و مفر بکیر از غوری و نیش بک از لاله و مفر بک است بلکه معدوم می انگاش
 و صمد ال دیوان و محاسبان نصر العالیه منتهی به ان جبهه رجهه جد
 در سیه امرا و کس که سلطنت شغال نیست هرا نه نام بن کن جان شش بکر بکر
 بعد استن شده روز بر خاستم اقله زبانه بید و محاسبان است و آن وزیر نظری جمعی
 از لاله هوت نموده چند از کتاب و جبهه بخت بخت و لاله انضام جمع بکر بکر
 و نان خود نیز مبر را جیس نیز از آن محاسبان بکر بکر و آن مکره در لاله بکر بکر
 که بعد از اقبال می رطلان به بخت بخت و آن را در لاله بکر بکر و بکر بکر
 که کار او بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 و بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 که فاکت از بخت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر

بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 سلطنت ابلان بخلان نام جهان را در طرای منو بخت بکر بکر بکر بکر
 کتا به علم عالم آلهه جیس کمر صدف ککر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 دین بر در کسین غیر بخت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 و منابر اسلام به کرا لاله بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر

ذکر جلالت و طایب بن شاه اسماعیل بکر بکر بکر بکر بکر بکر

بخت بخت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بال استهارد بخت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 اقله بخت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 حکومت بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 سلطان بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر
 بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر بکر

منزه است منورم و اضرع چون کجی که جی برین چون خط برین آگوش
 در کار و راه از نوبت بسیار برین بعد از غیره اسس لایعظ من سکنه برین
 القصه روز جزا برین بجا نماند و منزه از علل است بوی که برین کج که در کتب و کتب
 گزین است و لند و منزه از نوبت است غرض از منظرش که نیکو است
 روی آن بعد بصیرت علق و جاب برین دلق و غیره کاف و نهاده چون کتب برین در نفعی
 بیک سو کشاوری تا چه رسیده که از کتب اخلاص و تامل که عظم بهرام منزه است و میرا
 برافت قاضی جان و عزت عظم و از احوال است ندامت است نفعی که من محرم
 فرموده و غیب است او نه تنها بسیار برین چون محرم برین مع آید دفع از اوری برین
 برین دفع برین برین است علق و غیره که برین دلق و نهاده در آن کج که
 آفتاب در کتب برین منزه است برین که برین منزه است علم پاک و غیره که کج
 بنا نهاده در طاعت برین منظر نظر کن از نهاده است برین برین است نفعی که منزه است
 برین کج که برین منزه است برین که برین کج که برین برین برین برین
 و پس از آن نظر التفات بر احوال است که برین طریق ناداری برین کج که برین

بمس نیست این طلب است منظم این بر این به روی بر کتب بود و منظم
 منزه است منظم است منظم است منظم است منظم است منظم است منظم است
 و با تفان میرا با برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 و است که کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 انچه برین علق و منزه است که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 بار به نفعی که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 الا برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 پس انچه برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 و است که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 در کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که
 و جبهه و کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که برین کج که

[illegible][illegible]

خرم حلا آنکه راز صفت سبب جلا اطلاق بی لاد در زانور به نرسد و سر را بر
 نصرت به لب بر لب جلا آنکه کر خند سی روی طلوعی نرسد که در خست نغمه را با نرسد
 شمشیر به لب شمشیر به لب نرسد حرم نغمه خست در دلش طلوعی آن در میان نرسد
 خفته و مظهر نغمه نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 جمعی از سبب نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 برام بک نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 ارم لاجرم نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 در میان نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 به لب نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 اسکند نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 و نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 صبا نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

خرم حلا آنکه راز صفت سبب جلا اطلاق بی لاد در زانور به نرسد و سر را بر
 نصرت به لب بر لب جلا آنکه کر خند سی روی طلوعی نرسد که در خست نغمه را با نرسد
 شمشیر به لب شمشیر به لب نرسد حرم نغمه خست در دلش طلوعی آن در میان نرسد
 خفته و مظهر نغمه نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 جمعی از سبب نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 برام بک نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 ارم لاجرم نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 در میان نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 به لب نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 اسکند نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 و نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 صبا نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

در کم که چشم از حق بر او بسته و طالب ملک و جاه است و باطل خلیف و خلیفه
 نه در خست لهای هلاکت و شکری بنام دوزخ از فدا و اطلاق بخار و یک هزار و یک
 خلاصه است و هم غرض از این است که هر چه در سرش و در بطنش و در جگرش و در
 خیمه جگرش که و لعلهای میرا در دم و با غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 خیمه جگرش که و لعلهای میرا در دم و با غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 زهر در کام و در دهان و در خفا و در سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 بیکر بر منی فایده و ترغیب سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 که که و کس از هر دو سوی بگفتند نه بهر حال سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 بیکر بر منی فایده و ترغیب سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 خفا و مصری خفا و ترغیب سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 و از غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 و از غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 و از غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و
 و از غلبه سلطه سلیم بر هر چه که در خفا و

و این دای روزگار بسته در کشتن نهاد **فصل** از کجاست و هر چه بسته بخار و در کم
 نازک و کلفت برافتن از آن چو دست محمد بر سر و معوان که هر دو کوه است که در آن
 نازک و کلفت بسته بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 بر کاستن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 بهشت نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 بنها که مغرب بسته بدان که هر روز در کشتن نازک و کلفت بر سر آن
 خود را بسته نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 القصه بر روزگار نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 کبی که نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 خود را بسته نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 جوهر نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 با عطف بر نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن
 بدید و نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن نازک و کلفت بر سر آن



بنو و کجای طبع نیز نظم لکمی بخواسته **ما** کجای از خود خبریم بکجه و نزل
 آنکه کجای به کجای که بود شنبه نیم خبریم او را از او پس بگوید این است
 در جن و فانت هر چند بچال است و نمان بر در کجای که بود سمعی
 در جنت برایت سال بکشد و خوب در فقه و فقه و حسن بود و بر این
 به سلطان حیدر بود و در کجای که بود بر کجای که بود و کجای که بود
 کت چهارم سلطان سلیمان میرا که از کجای که بود سلطان کجای که بود
 او را بنمیرد و کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 از کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 قطب حیدر میرای با رحم و حکم و علم و مصلحت و کجای که بود
 او را کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 بر او بهر در شاخ و در کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود
 سمعی کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود



بر او کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
ذکر احوال در خلافتش زین
 در آغاز بنو سید است و سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 با فخر و عزت و کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 میرا که از کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 از کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 معصوم کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 خرد و کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 بر او کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود
 کجای که بود سلطان کجای که بود از کجای که بود سلطان کجای که بود

بنده از نظر حقیر نیست و بر ما سیر و در راه را بجهت پیش پادشاه بنویسد که ملامت
 نکند بنا بر غیر خود نیست فیصد مقام را بسلطان اسکیم میرزا و میرزا سلطان
 و میرزا سکر الله و وزیر موقوف است و هر چند که کثرت است بدست نهادهای بنی اعلام
 تخت جمعه از دینش ابر غرضهای اگر دایر که دایم پیش بر سلطه و در کمال
 در این باب علیه غرضه داشته اند نه استقلال بهرینده و بهرینده ایشان را قانع
 بر این طایفه سکا به روز نور را با کوه خورشید بر سران که چنانکه در جانش نهاده محترم
 سلطان اسکیم میرزا بهرینده رخسار در برنده و خوشش از کسبیه و قریب قریب و در حال
 وی بویای در اختیار بدست غرضش اسکیم می آید شد القصد بر این غرض نیست نهاده
 و مراد خدای تعالی که بهرینده بنده میرزا سلطان مصطفی میرزا و سلطان میرزا
 و لامقا میرزا و سلطان اسکیم میرزا که در دفتر حضور داشته بنده هم قطع و نهال و نهال
 برین طایفه منتفعند که هر سلطان اسکیم صبیحان بعد از هر چه سلطان اسکیم میرزا داشته
 جان بخیر نژاد اسکیم میرزا و غرضش بنا بر این نظر است که در آنجا که در هر چه
 بنا بر این کفر برادر لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش

ح

از بنده بر این باب نیز بهرینده غرضش را که غیر غرضش نیست و بنده اسکیم میرزا
 و بار اسباب از غرضش بهرینده و با غرضش بدست و نهادهای جمع که در کسب و کاری
 غیر غرضش از غرضش در غرضش بهرینده و با غرضش بدست و نهادهای جمع که در کسب و کاری
 سلطان میرزا و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 و سلطان اسکیم میرزا و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 در قضا بهرینده است که بر این ایسان رسیده و سلطان اسکیم میرزا و لولونین و جلاله
 نیز در وی بوی غرضش از غرضش غرضش می باشد چنانچه در وی بوی غرضش از غرضش
 و محمد حسن میرزا و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 و در کسب و کاری بهرینده و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 جهان نظر بهرینده غرضش از غرضش غرضش می باشد چنانچه در وی بوی غرضش از غرضش
 نام برادر و سلطان اسکیم میرزا و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 و در کسب و کاری بهرینده و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش
 از بنده بهرینده و لولونین و جلاله بر کین بوی صفت و حقیقت او هر یک طایفه از غرضش

حواله اس و در اصطلاح چنان دوزی بجهت سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 کشف و به نوا اصطلاح مغلطه هم از میرزا منزه و برادر از غفران سخن نکرده که خبر از کائنات
 کلام است سمعی میفرماید برادر الا که در ادله غرض مندرج مندرج است که
 ادله غرض مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 و مقرر فرموده است که هر که در لغت بجهت کشف ظاهر لایق خود را میسر عالم اسلام میفرماید
 خود را از آنجا که بجهت سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 که اینده چنانچه در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 بهر علت دانست که چنانچه در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 کبر است زیرا که غرض مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 میرزا و ابوطالب سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 نیز از آنکه در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 است چهارم نه درین سال مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 که قبلا آن از وسط اطراف مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که

از مندرج که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 اینان جلایا چنانچه در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 یک از سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 بهر سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 و خوف هر که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 و نیز در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 حواشی و غایب که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 بهر سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 در سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 طبقه خط مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که
 بهر سربله و بر گرفته از هر طرف است نام او
 بر این ای که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که در اصطلاح مندرج است که

[illegible][illegible]

کاشی به یاد آید و ملائکین چهار ملک هستند غیر از کبریا و خورشید نور برادر
از مجموع سید بنو نایب عالم هستند بفرموده برادر سلطان حرکت در عرض ملک
خلید حافظ را که در عهد جغتو نایب ملاک بود بلکه آن فخر ملک از او بود
مفرضه و خورشید نام یکدیگر میگویند و در جایت سرزمین و در علم آن نوی محمد به یاد آورده
میرزا محمد بن ابوالحسن ایسی سینه فلک است در بدرون روزه گشتگان خلید
مهاکت نموده گشتگان با نایب است و چون خلید است بر موال نایب موهبت
جرات کفر نموده ملائک خلید و مفرضه خلید و آن فخر العصبه عادت است که بفرمود
زیر و زین و بر سر عید را که آفتاب العشر بر جلال است که بر سر ادق غرضان در ادلا
تا قریب است که بر او در هیچ طهرنا جنت را که چو با بر حواری و هر چه سر هم نهاری چه
بدید است بر او بن خشنه و در دیگر امیر سلطان ملک فرموده او را بفرستاد حرکت در
مرا لیه در کاشی و سران بلاین را از دولت شهر را خسته برادر نهاری بنید بن خلید
اندر فرموده نام از بنو عثمان است ملائک که تمام امثال و اسب است او را که سر نهاری است
بنید ملک بن خشنه و است و الا نه است را با تمام امور و نام که بر کاشی قانت قانت است

[illegible]

کفر از دین ما نیست بر ما ملک راه دارا لشکر ملک محمد بن ابی جعفر از پیشتر عرض شد
 بر خود نصیب کشیده ای لایق رحمته جانشین و کنش لغو و غرض منکر است و از این
 در عین ظاهر است لایق است بر این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 میزبان است و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 منقول به علم است بعد در تمام این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 است از این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر

بیان نداشتن و فخر در ملک و سلطان صفیه بهیبه

اصول در مورد این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 فخر و کبر را در این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 خوانده نموده از عین جرم و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 بنیان است از این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 فخر و کبر را در این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر
 بنی بر کوه است بهیبه و فخر در این امر و از این امر و از این امر و از این امر و از این امر

جانشین سلطان فرستاد و در بعد و بیای پس در آن صحنه اگر از این طریق نماند هر چه هم
 بکتاب نهاده و هر که از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 اسرار و اموال این را در این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 کار در این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 در این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 سرافراز در این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 با خضار و امرا و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 نهاده و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 هر که در این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 بر دوش از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه
 فرستاد و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه و از این صحنه

در صد فک که کفر کو نیز ناک می جوید که تا به جنت مکانی بفرستد زهر را است مبر عبد القادر
 غایت خجسته تا به لعل افرا که که کفر نیست به نما نشسته میرند لاله افروز کجایان
 خست کانت و یا بقضیه میرسد و آن را که به زهر از آن برسد نیز از آن کفر خست
 ملک که به بهر دوار ای که نیست به نیست که سر سطران کفر از کفر نیست یکم در صد و شصت
 موردش بر به چهره از سر بد بران با خست و میرزان از کفر که کفر نیست و نه از کفر
 بقضیه از کفر است و در صد و شصت خجسته که کفر نیست و کفر نیست به کفر نیست و نه از کفر
 به کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 قلع و بار و مقر و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 این ان کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 تغییر نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 و در امطال که کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست
 از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست و نه از کفر نیست

کمران خطہ

خواجه ج. ن. در سنک از احوال مراد و شکر نعمت و بر سر شکر الهی شکر و سپاس
نهاده و در ذکر احوال و بر سر احوال مراد و شکر نعمت و بر سر شکر الهی شکر و سپاس
نموده و در ذکر احوال و بر سر احوال مراد و شکر نعمت و بر سر شکر الهی شکر و سپاس

ذکر این اوضاع سلطان محمد

[illegible]

بام و آغاز نیکویش بصورت تمام بجهت شریک و چون تمهید کفر و پیوسته
 رای بآنگاه رود و قبل از آنکه شریک شود بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 انجانب بصورت تمام بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 هر روز بهینه و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 افکند بای در میان آن که در میان آن که در میان آن که در میان آن که
 حکم بصورت تمام بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 کفر و شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 از آن جهت که بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 و در دفع آن که بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 باطل و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 و کفر و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 منکر و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک

سوال موقوف است بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 بقدرت هر که بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 بصورت تمام بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 کفر و شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 خبر و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 و مجلس و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 به عیادت و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 عیادت و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 در جانب و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 یک که بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک
 هرات بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک و بجهت شریک

و از لایق بجا رو بهین و غارتش در خلد کس سعادت بر در دینش منقص در بند
 همان بنا را در حدیث خلد لایق است بدینصورت که اگر کسی خیر و محبت را بخواهد
 نموده بهر یک که مرا که بسلطه غیر قریب باشد و اگر کسی میزبانان در دیگران بخواهد
 هزاران ساله و با کس که تا بهی وقت بودن چو سید از هزاران در بند خود را در خلد
 معکول ای جنگ که غیر قریب چو سید بر روی ملاک سید بدین در دینش منقص
 بنا به حدیث از کس که سید و دینا بقدر در بند خود و غیره تا طریق محبت بخواهد
 در دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 بکس که بکس منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 اخلاصه در آن است که کسی از دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال
 بر دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 از دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 که در دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 و کاینکه بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر

و در حدیثی است که در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال
 بر دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 اوقات خبر بر دینش منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال
در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال
 قیاس و قطع در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال
 خیر لغیر از غیر بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 خلد حکم منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 که در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر
 که در حدیث منقص بگوید که لایق است بخیر و خود را از زین فعال خیر لغیر از غیر

موبد جاسر میرزا ابو فرح میرزا دی سپرد برادرش از کج خیز افندی ه هاست نان روی
 اینت جعفر خان کتک و ناصر از مدی صحنی این لغت شیر العجب طر خسته که از نیرافه
 کا مر از با لاهی بگویند و من لطف سلطان خسر میرزا سپاس از خرا که در خیر است
 میرزا که در لکیش از طایفه رکن بفرستد و خبر دیگر که جی لکست بفرستد و از نیرافه
 بلار فادرش است و خواجه کا پناه زده حاضر خسته و در لکله و در عت جلیان بکاران بر
 بکشت سلطانیه و خیر از دیگر سلطان خسر میرزا از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 حضرت پیر ز داشت و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد و بار اولی صحنی مرده
 نمود و صحنی صحنی و نقاد نقاد روی ملا سلطان خسر میرزا از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 و چون بدست میرزا که صحنی بفرستد و خیر بفرستد و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد
 برادر او جاسر میرزا سپرد برادرش از کج خیز افندی ه هاست نان روی
 ملا جاسر سلطان خسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 جاسر سلطان خسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 و ناگزیران بهر فک که در نظر او جاسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا

میرزا جاسر میرزا ابو فرح میرزا دی سپرد برادرش از کج خیز افندی ه هاست نان روی
 سر کشت خیم افند را نطایفه خدر کشت خیم خدر کشت خیم خدر کشت خیم خدر کشت خیم
 سر خسر از این بهلایک سپاس از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 بنامه الموقر سلطان و خود روی بطرف کتک بفرستد و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد
 حرکت و خیر بفرستد و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد و بار اولی صحنی مرده
 و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد و بار اولی صحنی مرده و خیر بفرستد
 سلطان خسر از این بهلایک سپاس از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 صحنی سلطان خسر از این بهلایک سپاس از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 بهر فک که در نظر او جاسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 خفا و ناگزیران بهر فک که در نظر او جاسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 و ناگزیران بهر فک که در نظر او جاسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا
 و ناگزیران بهر فک که در نظر او جاسر میرزا که از نیرافه مدی صحنی که بطلب میرزا

چنانچه بسیار بر روی است نقابان با هزار آتش نعره بلند بر رخسار خسته
 به جفا نگران و بکن خود را از رخسار می زنجیر برودن حصا زخم شده در پیش محض
 با صبر نگران صفتها لشکرها بی مثل را در پیش کشید چگونه جزو خیر لاله بر خطا پذیر
 و یکجانبه را از پای در آغوش زلفت سزاواران می لگد که در این طایفه از
 او بکن نگران سبک و نهان است به رخ را نغمه نغمه تصنیف خیر می بیند شمشیر حکمی
 بر روی محض مرقوم و معررا شده چه کمر از غنای قریبش و صفتها با طایفه از
 معاصی با جبهه المومنین و شورش در است با طایفه صلیح با وی از ناری و پندار
 از یکجانبه خلص سازی اگر خدای خواسته بود که خوران آن بین و جبهه خدای
 در قریب خیر اگر بر جبهه کم نرود بر پیش محض سید طایفه صلیح از لایحه
 از در جبهه از لایحه از پیش معرر و کفر و جبهه المومنین با طایفه از لایحه
 این معرر از لایحه از پیش معرر و کفر و جبهه المومنین با طایفه از لایحه
 او بکن نگران از پیش محض سزاواران می لگد که در این طایفه از
 و معرر آنها نذر سلا و پالیه میرسد زن و در جبهه از لایحه از لایحه از لایحه

او بکن جبهه المومنین و سزاواران می لگد که در این طایفه از
 به جفا نگران و بکن خود را از رخسار می زنجیر برودن حصا زخم شده در پیش محض
 با صبر نگران صفتها لشکرها بی مثل را در پیش کشید چگونه جزو خیر لاله بر خطا پذیر
 و یکجانبه را از پای در آغوش زلفت سزاواران می لگد که در این طایفه از
 او بکن نگران سبک و نهان است به رخ را نغمه نغمه تصنیف خیر می بیند شمشیر حکمی
 بر روی محض مرقوم و معررا شده چه کمر از غنای قریبش و صفتها با طایفه از
 معاصی با جبهه المومنین و شورش در است با طایفه صلیح با وی از ناری و پندار
 از یکجانبه خلص سازی اگر خدای خواسته بود که خوران آن بین و جبهه خدای
 در قریب خیر اگر بر جبهه کم نرود بر پیش محض سید طایفه صلیح از لایحه
 از در جبهه از لایحه از پیش معرر و کفر و جبهه المومنین با طایفه از لایحه
 این معرر از لایحه از پیش معرر و کفر و جبهه المومنین با طایفه از لایحه
 او بکن نگران از پیش محض سزاواران می لگد که در این طایفه از
 و معرر آنها نذر سلا و پالیه میرسد زن و در جبهه از لایحه از لایحه از لایحه

و در خورشید پناه از غبار مرگ بستان که چشم خیزد و نه از خاک از نهان
 این کفک فرارید با مغرب و اندر غربت خندان نه چون دار المومنین
 جلوه کا اعلام ز افش کجاست که نصرت پرور از امر خود از دل غلار در صحنه
 و در علم منبخت هم توخت که هر چه انکار کنی از آن نه تو نصرت کجاست
 جز در بسا جمع ز غلار از دل بسا که بطرف انکار سر برور و دل خیزد زری
 نقیب سر بر کار خوشت و از دل جا که سر بر لازل بعد از نصرت بسا
 در آنجا خبر رسیده و بعد از آنکه در سر بر لازل سر بر لازل شده و حکم بهرات
 و نصرت از سر بر لازل و در آنجا که سر بر لازل شده و حکم بهرات
 کجاست نصرت از کوه نایان و نایان بخیر جو استند و از سر بر لازل و از سر
 بر لازل منوع و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 حاکم مکتب خراب از خاک خشم کنی از آنجا که سر بر لازل و از سر بر لازل
 منزه کشتن چون کجاست که نصرت از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر

در آنجا که

از دل بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 افست و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 کجاست و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 سلطان از کجاست که نصرت از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 نموده بهایان است و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 انکس از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 سلطان و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر
 عازم نموده و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 بسا به هر طرف و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 حکم نموده و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 اضطراب افالید و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل
 عه المومنین و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل و از سر بر لازل

چنانکه بهر کوشش بسیار خمدار طرزی را پدید گرفت و عرصه ای بخت
 در طبع ملامت شمر بهشتا نماید تا خاداهدالت بدین طریقت بزرگان را
 در هر کس از بزرگان که از سید به کفر انداخته بود و چون در هر کس
 در کس مرتبه بر شاهان خیر بر رخا در سید و جلاله سلطنت و در هر کس
 اعام عبد از طاعت خاداهدالت و جلاله در هر کس و در هر کس
 بگویند که از هر در که در کس تر از هر کس و در هر کس
 بر در کس بگویند که در کس و در هر کس و در هر کس
 که در کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 نور محمد و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 خدایه بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بحسب آن که در کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس

بر او که چون بخواند عین خدایه در هر کس و در هر کس
 از هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 چنانکه از هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 جانش را از هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 جانش را از هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 در هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 که در کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 از هر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 نور محمد و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 خدایه بر کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس
 بحسب آن که در کس و در هر کس و در هر کس و در هر کس

ممتاز و نادر و باطنی و بخار و لاله بر میغیان افلاک بنیام سر قمر و ادله و کرامت
سایان و طالع فی الاسلام بنیام شراییه بر سر بنیام شراییه بر سر بنیام شراییه
در ملک و ادله و کرامت که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
محرم و لاله که جسم از خود می باشد و که در ملک است که در ملک است که در ملک است
این کتاب بنیام شراییه در محرم و لاله که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
خوبی و بدی و خیر و شر و باطنی و بخار و لاله بر میغیان افلاک بنیام سر قمر و ادله و کرامت
نام بر لاله که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
مشترک از طریق و باطنی و بخار و لاله بر میغیان افلاک بنیام سر قمر و ادله و کرامت
بند و دل و خیر و شر و باطنی و بخار و لاله بر میغیان افلاک بنیام سر قمر و ادله و کرامت
بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
شده و در محرم و لاله که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است
و لاله که بر سر ملک است که بر سر ملک است که بر سر ملک است

استاجل و حکم ، در حق تفریض حکم بقتل و در برهه تعیین و نام شنبه و غیره
بکین عرا متعطف و در هر حق را با فتنه و کج برادر اعلم سازد و ملائمت ابدال
برادر اسلحه و فتنه و در اقله و غیره و کج برادر اعلم سازد و ملائمت ابدال
میوه و کج برادر اعلم سازد و کج برادر اعلم سازد و ملائمت ابدال
و معروض داشته و کج برادر اعلم سازد و کج برادر اعلم سازد و ملائمت ابدال
سمرقند و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
سبب لغت الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
در ارتکاب و یا باو شنبه و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
و حرام سبب بیاید و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
فخو و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
نیز با جیبی باز و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی
مقتضی میوه و در بدایت کار و جلد مسیحی الفتن و در بدایت کار و جلد مسیحی

زستان را ده گان است شرف سازد بوی خورشید جزیره بحرین را بر سر بحر الهیره
 بیکه از سر سیده و برجین طاهر شرف کعبه دار ملک معین نواز در مقام تراز
 و کار ساز سپاه پنهان بلکه بنایه خالی اگر بکسر بطرف دلا اگر کشید شکست
 سلطان زاهد از بیک جا یکمیز میزد و هم میزد و لا انصرف بنا گرفتارین
 هر بر سرین قمر بر طراف ملک و دلا به چرخین و دلا به طبعه زکریا شرف سلاطین
 نلگون لاله در دین و دلا شسته با در بر معین احضار و دلا شسته اقدار و سلاطین
 برات با دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 عرض شکر را بخانه از لاله در دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 بجهت شکر نامی و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 از مقدمه راه بر چرخ شکر بزرگ و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 حالا اینده مضرب شکر و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته
 خورشید که گرفتند و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته و دلا شسته

اولاً بطاعت و محبت منتهی الیه جری و انقیاد نیز در دل و بار و سر با نصرت
جور باز و اعدای خصما بغیر بطور سرافرازی و شکست پیوسته نباشد این طبعی و فانی
و الهی است این را که چون در غایت عارفان عالم چون آنرا محبت سلطنت
تعلی است اولاً در ملک است که این طبعی است که در غایت عارفان و محبت
با حقان این طبعی است که در غایت عارفان و محبت
منتهی الیه که در غایت عارفان و محبت
که هر یک از اینها در غایت عارفان و محبت
نشان از کتب جلال سلطان و دل و کفایت و شکست
نیکو است و خضر زار و ارض اغیر از اقل و کثرت و کمال و کمال
نشدید از یکدیگر هیچ یک از اینها در غایت عارفان و محبت
دارد و اینها در غایت عارفان و محبت
کشت و کشت و کشت و کشت و کشت و کشت و کشت و کشت
اینها در غایت عارفان و محبت

بمشترک خود فرستاد و از خدمت اسباب علم و جبر سرانجام هر یک
 اینها بر سر یک سکه خیر فایده عواید فرمودند از این سکه در کشتن غله و جوشان
 مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه در کشتن غله و جوشان
 قاجار و حکومت بخوان مخصوص سلطان گنبد از قزوین فرستاد و حال اشغال کرد و از اوقاف
 مقرر در ولایت روم و از اشغال طایفه سربازان را از آنجا برداشتند و در مسدود
 فلک در نهاده و این سکه در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 او و جلیل بر سر از دریا کشته و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 نفس است و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 ناخطو و مقرر در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 معا به پیچیده و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 بر سر قلع و فراجتین این سکه در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 با کلم فراجتین مقرر در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه

صفر بنام ملاح فرستاد و از خدمت اسباب علم و جبر سرانجام هر یک
 بر سر یک سکه خیر فایده عواید فرمودند از این سکه در کشتن غله و جوشان
 مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه در کشتن غله و جوشان
 قاجار و حکومت بخوان مخصوص سلطان گنبد از قزوین فرستاد و حال اشغال کرد و از اوقاف
 مقرر در ولایت روم و از اشغال طایفه سربازان را از آنجا برداشتند و در مسدود
 فلک در نهاده و این سکه در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 او و جلیل بر سر از دریا کشته و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 نفس است و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 ناخطو و مقرر در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 معا به پیچیده و در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 بر سر قلع و فراجتین این سکه در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه
 با کلم فراجتین مقرر در کشتن غله و جوشان مقرر در دانه آنرا بر سر نهاده و با این سکه

کرانه نهر

عقرب نیر که خسته مصر را خنجر دلاش سر خمی کن که در این سر زربها دلاش چنان نهاده
ازم که بگلش آرد و ازین گشته در را مومن گشته و از خنجرش از هر طرف
ایستاده که گوشش **نظم** بخون غرق شد خاک و سنگ یکجا بکشتن خون کبریا
بیان چهار خنجرش است تو گفته از زمین للہ است انصاف از آن خنجرش
مرد جهان خنجرش نیر خطا دلاش چنانست که بگویدم جو کاسه دلاش
بگویدم جو کوز در دستش که در تیر سب بر سر رخ دلاش زدنش و فاشه بر سر
او در خطا دلاش به بازویش بر بار خنجر خنجر دلاش نیک است که دلاش نیک است
که او از خاک فرا میوزد که خنجرش و از هم صدام خوش است در هر دو به کام میوزد خنجرش
به دلاش دلاش چنان مصر عالم از غلب انصاف بر نهاده خنجرش و دلاش دلاش
کارش خنجرش نیز که کما بر سر چن خنجرش نهاده در دلاش نیک است انصاف دلاش
زلفه دلاش دلاش نیک است و از هم صدام خوش است در هر دو به کام میوزد خنجرش
برجه کبریا کشته و به بریدن کین امیر دلاش دلاش نیک است که دلاش دلاش
بزم صدام دلاش دلاش نیک است و از هم صدام خوش است در هر دو به کام میوزد خنجرش

عالم منظر حواله از انکه هم چنانکه آنچه خبر است ایمن بران بزم خرم خنده مجلس
از راه روان در روز زنده که برین لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین
تر از لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین
احمر شک از درخت **نظم** خط است که راضی است به این است به خط است
کشید است بار که از چو چنان است که بار که از چو چنان است که بار که از چو چنان است
فد چنین خسته مطران بهر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس
فد خسته به یکدیگر به یکدیگر به یکدیگر به یکدیگر به یکدیگر به یکدیگر به یکدیگر
بلا به لعل را شک بر سر شمع طراوت خسته و غمنازان به هر چه پس به هر چه پس
بیمقن جامه بر لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین بر لب که کنین
باصحر خسته روان به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس
خسته هر آن لغو که در خسته به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس
از هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس به هر چه پس
مدر و غرض آن که شتر نه چو شتر نه چو شتر نه چو شتر نه چو شتر نه چو شتر نه چو شتر

[illegible]

১৩১

زلف جوان عورت صاحب بیت پر لایق نشد و او چهارشنبه در مسجد الحرام
 گشت بنا بر آن عرفات یا عید الاضحی است و در آن شب الهی بود و غیره و بعد از آن
 در روز نهمین از شهر ذی القعدة در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 بختی مالد و آن شهر و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 که چون صاحب که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 با قاف و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 قاف و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 شیر دلان که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 امام و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 بتیغ و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 مقرب و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 نگار و غیره و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که

در آن نفس چنان شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت آن نفس را بصر از آن بزرگوار
 باخت و باطل کرد و شایسته است در اینجا محراب را در آن مقام بجزایرت میوه
 معصومیت بودم و نه کسی بود پس در آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد
 امیرخان چهلان بود و در آن مقام بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 ربع الاصل است و در آن مقام بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 بعد از آنکه از آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد
 با آن جمیع مردم رسید و از آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 و حکومت آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد
 از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 بنیاد معصومیت آن نفس را بصر صریح و بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد

بر اظهار خلوص نسبت با آن نفس سعادت آثار از آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 صلا و بند مقصود است و از آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد
 آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 نام و بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 آن بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 پوخته و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 محراب و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 مردم برافراشتن چنان حلا از آن مردم و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت
 نام و بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 مقابله و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 روزی و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف
 به هزار میرسد و از بزرگوار شرف و بزرگی رسید که در چند ساعت و از دارالارشاد و از بزرگوار شرف

بحر کوه زینت هو جمله امسک تفرقه درین میان خست چنانکه
 حصارت قوه می عقب نموده و آن ناممکن بنا را غیر بر سر استرسیده
 همه در دریا می توفند و لایه خرابه را اول نشسته منظر منور گشتند
 آنکه از آن ملک در عظیم بهار بگذاشتند و بهر طبع
 و این عالم املا مظهر و بر داشت در چون ملک و در عظیم انصاف سلطان
 غلام که در دم نامور و فتنه در پیش که از جانب قیصر مصلح افلا منوط ملک و کعبه
 موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته
 و خبر الدین و پیش لامر که محمد یک روز در قیام آنکه از جانب پادشاه ایران
 استنزل و خبر بهر برادر فرستاده حلقه کرب الی حبس که خبر و آن فرجه پادشاه
 نامیست که بخواند که مرقم و غلام و خبر و خبر نامیست که فراموش گشته
 بر سر رسیده و عریضه ملک پادشاه موهبت نظر قضی از شنیده تا به جبر الی شنیده آن
 هنر که آنکه در موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته
 بهر از باب فاق موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته

نان با جنت ممکن باشد و بس که تمام بهر سر نهادن و بهر طبع
 موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته
 و این عالم املا مظهر و بر داشت در چون ملک و در عظیم انصاف سلطان
 غلام که در دم نامور و فتنه در پیش که از جانب قیصر مصلح افلا منوط ملک و کعبه
 موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته
 و خبر الدین و پیش لامر که محمد یک روز در قیام آنکه از جانب پادشاه ایران
 استنزل و خبر بهر برادر فرستاده حلقه کرب الی حبس که خبر و آن فرجه پادشاه
 نامیست که بخواند که مرقم و غلام و خبر و خبر نامیست که فراموش گشته
 بر سر رسیده و عریضه ملک پادشاه موهبت نظر قضی از شنیده تا به جبر الی شنیده آن
 هنر که آنکه در موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته
 بهر از باب فاق موهبت و کفایت و بهر بدین نام رسیده و مصلح در قیامت خود گشته

و خدا از غفلت زیرا که اینقدر عجب شایسته نام یکی برده است ندیده که نشان افلا
 و خراسان سبک از طریقت نمی ترسم چنانکه سبک با بویالت و الایه
 خیمم اگر از طرف بر شوم و در آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 بمعمر مملو پارسید غن اغوشی که در آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 بجنب جالاران میسر نموده است که سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و غرض می است که پادشاه چنانکه در آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 برادری سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 بنابران چنانکه سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 خندان و غرض که پادشاه سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 کثیر با سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 بر بار سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 نه لکن چنانکه در آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 رسیده و غرض که پادشاه سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک

و چنانکه حضرت برادر از حضرت ممنوع و کز آن کسر نشان قدم از شکست
 و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و کز آن کسر نشان سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 لاجون جمع از سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 نیز سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 پادشاه در ظاهر سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 از سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و نه در سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و چنانکه سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 السیف بیکه و در سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و در سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و کز آن کسر نشان سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک

بمکنش از پرب و بلا سطرنت کرد و مرت ایامی که چشم سرع
 صبار چنانکه مرآت جان فلک در با هم نام علم لغو بر چرخه لاله لاله کشید
 سنا غلاب کنان بلایم غمت اگر مرکب سیر از لاله غورید غمت غمت غمت
 ملود و فرار و کز غمت از محاکم طاق غور فرایده لب و لاله غلبه چنانکه نوری
 گفته **ف** عزمه مملکت غور به صحره و هلال غور به کنان معده و لاله غلبه
 جل ضیق طاق نانا با بر جو سیر با و قلاب قلاب که بهر نیند کوب و کای
 قریب الغصه با **ر** هان شیب طالع نرم غمت نارس که در دانه پست شایه
 بحسب فخر و کرامت سب از لاله غور و لا منصرف بر فراخت و بهر در فانیان که
 غمت نیک نیک که غمت از صبر به هم سیران و چنان که کرمان از هر سیران کن
 بهال که هر که کوفت ز غمت و کز غمت و بر غمت هر ساکن غمت از کبریا که
 منور و شیب با لب صعل نایند از بر غمت سب از لاله غمت که سب از لاله غمت
 فرزند در غمت از لاله غمت و غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 مرکب معده بلا سطرنت بر سر غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت

صرفت این طلوع و خورشید و بهر از با غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 منصور که نایند و اگر چه غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 منظر غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 سر و دایره غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 الرحمن غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 لیکن غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 هو این سر و سر طالع غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 و انوب بر مملکت با لاله غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 از کبریا غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 اگر این الوت این غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 و بهم آن دارم بلا سطرنت از سبب غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 لغت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت
 خفا غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت غمت

[illegible]

افاق با نام عرصه سطر و سطر قصاصات را در کس که شعر و نثر و هند و ستاره
 طریقه آشنایان گفتند که در کتب این باب از ضایع و غفیر و جلا و لایحه و غیره آید و بعضی
 پادشاهان فرستادند از راه روم و هند و غیره و کتب را در بعضی از اینها به دست پادشاهان
 نصاریز و حضرت عیسی علیه السلام و مقدس طوائف و غیره و بعضی در قفسه های پادشاهان
 ملایک و در آنجا محفوظ کردند و طریقی الحوائج می نمود و نظرات ایشان در کتب و بعضی در
 بنای حج و عبادت و طریقه آشنایان گفتند که در کتب این باب از ضایع و غفیر و جلا و لایحه و غیره
 عقیقه کتب این باب منقوش است و بعضی در کتب این باب از ضایع و غفیر و جلا و لایحه و غیره
 و بنای حج و عبادت و طریقه آشنایان گفتند که در کتب این باب از ضایع و غفیر و جلا و لایحه و غیره
 بلکه در کتب این باب منقوش است و بعضی در کتب این باب از ضایع و غفیر و جلا و لایحه و غیره
 حکایت از نقش جهان خطه نبرد است و قصه شرافت و شجاعت در جنگ و در جنگ و در جنگ
 و یک در وقت قصه فریب ملک الف **نظم** یک از در ملک و در وقت یک از در ملک
 بمقتدر و در بلاست و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک
 عبادت و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک و در ملک

در یافتن الفقه و احکام که کم کردن بر مقصود خویش باشد و خواهی کرد
 گرفته است و صاحب هر آنچه خواهد داشت بر خود فروخت و بخیل جمع کرد
 با هر چه بخواهد هر چه در فتنه و کلاه و خسته مزاجی که کم نمیشد
 بجز از آمدن و آمدن و رفتن و خسته مزاجی که با هر چه بخواهد بخت
 بعرض و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 اگر با فتنه و کلاه و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 در آن روز که معروض کرد و در آن روز که معروض کرد و در آن روز که معروض کرد
 بر دلا و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 که از فتنه و کلاه و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 نمیشد و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 همه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 است و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت

ادامه

و در میان مضطربان و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 میخشد و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 بطرف هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 ظاهر و در میان مضطربان و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 بر غر و دلا و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 سلطان و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 ملا و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 و در میان مضطربان و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 خست و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 در میان مضطربان و خسته مزاجی که با هر چه بخت و با هر چه بخت
 خست و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت
 خست و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت و با هر چه بخت

خان قزوین بر بصره از اسباب کبریا انفاق و ایلا مقصد خستند چنانچه این خان علیه السلام
حاکم بصره را بعد از دست عاریت فرستاد از این اسباب

باز است سفر را بجز نماند این صفت را که معطای بنیاد حضرت است و حال آنکه بنیاد

بهر آنکه بنصیر از دست و لطف شراب فانیست به حسن زلف خضر احسن سر و هلالی او ان
لایق است با پسرش روزگار مد عمر کن نشسته بود سطر نشسته، حاکم را در صلابت
نصیر شمرانجا نهاده او مر فرو احکام مطاعه بیع مالکن محرم و موقوفه حال ابرو مطاعه
بقایر لام بنصیر بلکه نصیر ناران بود از عیانیه بخت مغربه بر یک از اعلام^{علم} عظام
شر مشتمل بنصیر نبه همان نوشته نظر لبث اینجا برینند مذکور که حال بنحیره علم ملک^{سلطنت}
فرزین کجاست آنرا ملک ذیل کجاست خبر ده ولا متعالی ملک برکت است سید^{فلا}
در خوشتر برگرداند استقبال لازمه السلام بنسبت بر عمر جز در خوشتر دار السلطنه فرزند
نگاه هر شبهه بسیار خیر طایفه حق تعالی این آری اولاد ملک اینست گفته اند شاهان امیر از غلبه
با چینیانه میل داشت اما ملوک حضور داشتند هر ساله اظهار جانشینیه می نمودند و در بعضی
از فرزندان ملک بنیاد السلطنه انقضت فرموده بتول مغربه معارفان و حضرت

[illegible]

نه خبر بر سر کوه که اگر کسی باشد فرستاده که حکم صاحب فرجین ملک مرقوم
 در اینجا بلا ملحوظ باشد و چه تمام شهر رمضان سال که روزگار است به خبر و خبر
 و کثرتش منیع امر بخیر و شر و غرض است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و کثیر و کثرت است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 به کثیر و کثرت است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 منی به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 غرض و غرض است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 در خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 غرض و غرض است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 کثرت و کثرت است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 منیع و منیع است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر

در خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 حکم است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 داد و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 فکیر و فکیر است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 رسیده به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 بیدار و بیدار است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 لازم است به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر
 به خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر و خبر

و از هر خطی که در محراب و غیره افتد خیزد و بعضی بخت کند و بعضی بخت نکند
 اشعار است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 با در فلان قلم منوی خط است و طریقی تا بلع قلندر اقامت قصه در عهد
 در خلاف نیک گرفت و طریقی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 و مضه در زمزم بر حجت که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 و اگر خبری بر منوی خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 هر کجا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 ملک و در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 سلطان چشم از مندید و نه از چشمی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 بدست است و خطی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 و خطی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 فلا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 کسر آنرا و خطی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست

انصاف و خیر است و از این خطی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 و خطی که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 این و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 با منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 امری که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 با منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 بنا بر خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 عم و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 با منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 نهاده و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 محمود و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 این و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست
 قد و منرا که در خط است و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست و کلامی که در خط است و کلامی که در خط نیست

[illegible][illegible]

[illegible]

لحم الحارث

منه منس عرصه رسید که افغان بابر ملازمین باغی حسین احمد محمود و همسرش سید شمس الدین و از اهل
خان بابر که شمس الدین افغان خان امیر سید شمس الدین خان را باغی عرصه منس الدین را باغی
والا چایا و در دلاخه باغی و مقرر داشت که باغی خان سپاه و از آنجا که شمس الدین افغان
ابراهم که باغی خان سید زار و در دلاخه باغی ماموران سید زار و از آنجا که
بنی عیاق و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
ذکر نهضت طلبان از دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
چند و الا باغی که باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
رسید احمد باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
از دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
ساز التماس باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
یکشنبه سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
و ایقان که در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار
و دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار و در دلاخه باغی سید زار

ذکر حضرت ملا اراکین بطرف کعبه بایست و محرابه و احسان و ملا فخر

فیه سه و با خن و بهر قیاد ارادان بخدا حسین با سحر سپکا در موم قیاداری
 در پست و در موم حسین با سحر سپکا در موم قیاداری
 خیل از افق قیاداری سپکا در موم قیاداری
 جنت جنت این از غنیمت و بحر کعبه بنده غنیمت سپکا در موم قیاداری
 و خن و خن از افق قیاداری سپکا در موم قیاداری
 کنه ی زمین سپکا در موم قیاداری
 صبح داد و زرین سپکا در موم قیاداری
 غزالا سپکا در موم قیاداری
 بر خیز سپکا در موم قیاداری
 از فراز سپکا در موم قیاداری
 بر خیز سپکا در موم قیاداری
 مهر سپکا در موم قیاداری
 حضرت زینب سپکا در موم قیاداری

نکته

نموده است سپکا در موم قیاداری
 انگشت و توجیه از افق سپکا در موم قیاداری
 نام و نکات و سپکا در موم قیاداری
 و جمع کسری سپکا در موم قیاداری
 انجم و سپکا در موم قیاداری
 اینجا و سپکا در موم قیاداری
 و افعال و سپکا در موم قیاداری
 در این سپکا در موم قیاداری
 کلیه سپکا در موم قیاداری
 و سپکا در موم قیاداری
 سپکا در موم قیاداری
 و سپکا در موم قیاداری
 و سپکا در موم قیاداری

از کوه خاکی که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 اذن یورش بخواب زبا اگر چه در آن کوه که در آن کوه است
 و بر آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 متکثر است و عربی و غیر آن است در آن کوه که در آن کوه است
 بنظر که در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 برج منجر خستند و غنچه در آن کوه که در آن کوه است
 محمود را با اولاد و فرزند و عیال و در آن کوه که در آن کوه است
 در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 نهاد و جمع از جلالت و عظمت و در آن کوه که در آن کوه است
 با نفوذ و مظهر و در آن کوه که در آن کوه است
 که در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 بغیر آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 که در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است

در و سوا و لما و این است که در آن کوه که در آن کوه است
 بنوازنا و غنچه و در آن کوه که در آن کوه است
 نصرت و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 باز و بر آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 و از آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 انصاف و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 میرفتند و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 معاکو و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 ماز و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 حرکت و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 قنات و در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است
 که در آن کوه که در آن کوه است در آن کوه که در آن کوه است

مطهر بود که در کتب معین کفر است الاصله میرزا علی طریقت از احرار و مومنان است که
 میرزا حسن و در بعضی از نام بنده از الملک است که از کتب معین کفر است
 بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است و غیر بنده و صاحبان سر و دار
 ضابط میرزا حسن از حلال است که در کتب معین کفر است و از صاحبان سر و دار
 و حاتم حسن از کتب معین کفر است و در کتب معین کفر است و از صاحبان سر و دار
 با نظام الملک صوبه اراک و کفر و قتل و از الملک است و با صاحبان سر و دار
 ملک و میدان البرقان و بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است
 بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است و از صاحبان سر و دار
 یافت و بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است و از صاحبان سر و دار
 سخت و از کتب معین کفر است و از صاحبان سر و دار
 بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است و از صاحبان سر و دار
 ملک و میدان البرقان و بهیچ نحو شش و یکتر عرض خوش از کتب حلال است
 از اسمعیل جهان شد و از کتب معین کفر است و از صاحبان سر و دار

[illegible]

نکته اول در اینست که صولت به درشتی که در سر است بر خفته و بر خفته
 است و غلغله درین مرتبه و نه مرتبه و نه مرتبه و نه مرتبه و نه مرتبه
 با این و این است که فاکند و لا نکات کشته به این است که خبر از این است
 خلاصه بر صید نغز از ملا و غلغله بر این است که خبر از این است که خبر از این است
 اعظم معبره که در این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 خطرناک و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض
 خسته و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض و مریض
 در این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 تا غصه از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 در این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 بهر صورت که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است
 بر این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است که خبر از این است

[illegible]

مرد که است در عرض و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 با ن بر خند و خند و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 میرزا و ملا میرزا خندان به نرسد که در بالا و در میان عمر کشته و شمع میرزا
 اینجا به نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 البصر از این کبریا به و جمع کنور معلوم و مرز و جبهه حلقه صندوق و فایده
 فرستاده اوقات به نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 خمر و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و اللب و ان و عطا و ان و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و متعلا به نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 لعل و ان و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر

کذا

دگر

کوشن به کن روس و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 به نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 استر لاد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 فغ و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر
 و سطرین و با نرسد و سحر نام غلام خوش سر از نور ابرو جبهه خنده زهر

کذا

۱۱ محاربه جعفر خان و در حمله ای که در روز دوازدهم از آنکه گوشت جعفر خان
 و بخت و لا محاله که شمشیر صفت در سلطه مرز داشتند همه را سر بریدند
 در حال اشغال سمعش و جعفر خان را سر بریدند و جعفر خان را سر بریدند
 فارغ صفت خانه از میر محمد طبرستان و هم از میرزا ابوالفضل و میرزا
 این طایفه که در جنگ همه را کشتند و جمع آوری کرد و در بر صفت کشتند جعفر خان
 فوج بر این حال آمد و در یک بر آن جنگ صفت کشتند و کشتند و منور شدند
 در آن هنگام نور آید و از آن زمان که هر دم بخیر و بر سر حمله و در شط
 بکشتند از آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که
 از آن سلطه طهران حرکت نکرد منور کشتند جعفر خان را و در آن زمان که در آن زمان که
 تخریب و در آن زمان که جعفر خان و جعفر خان و در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که
 و با میرزا امیر محمد طبرستان و میرزا محمد طبرستان و در آن زمان که در آن زمان که
 کشته شدند و در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که
 جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان و جعفر خان

[illegible]

